

Nieuwjaarsspeech Jan de Jong

Dinsdag 16 januari 2018

Beste Feyenoorders,

Daar sta je dan. De dag waarvan je eigenlijk nooit wist dat ie zou komen. Hier op een podium waar grote conferenciers je voor gingen. Ik noem een Jorien van den Herik.

Het zijn de dagen waarop Coultinho en Neymar voor 160 en 200 miljoen euro worden verkocht. Voor dat bedrag werd je vroeger eigenaar van een Picasso, een Van Gogh of misschien zelfs wel een Rembrandt. Dat is best veel geld. Voor een schilderij.

En naar verluidt verdient Messi 100 miljoen euro. In zijn eentje. Dat is anderhalf keer de begroting van Feyenoord.

Het geeft maar eens aan hoe de tijden veranderen in het voetbal. Zo vraagt mijn zoon dagelijks of ik de eSporter van Feyenoord nou al eens ontmoet heb.

De (voetbal-)wereld is in beweging. En niet zo'n beetje ook. Transfers worden groter en ingewikkelder, media-inkomsten stijgen en grote mondiale spelers als Google, YouTube en Netflix lopen zich warm langs de zijlijn om uiteindelijk een hoofdrol in het voetbal op te eisen.

Kansen voor Feyenoord dienen zich aan. En veel ook. Gelukkig. Nu nog het afmaken. Da's best lastig weten we dit seizoen maar al te goed. O nee, dat mag ik niet zeggen... En voorlopig hebben we echt pas de 3e begroting van Nederland. Hoe hard we ook groeien.

Als jullie mij toestaan, en anders ook, sta ik toch nog even stil bij 14 mei 2017. De dag van het kampioenschap. Waar ik helemaal niks mee te maken heb gehad. Helaas.

De dag dat Rotterdam nog mooier werd. De dag ook, dat iedere Feyenoord supporter 5 centimeter groter werd. En rechtop ging lopen van trots. En dat zijn er 2,5 miljoen. En misschien waren het er op die dag stiekem wel 17 miljoen. Was heel Nederland eigenlijk best een beetje voor Feyenoord. Het werd ons gegund. Hoe erg is dat als topclub?

14 mei, de dag waarvan je weet waar je was en wat je deed. De enige dag ook dat we het allemaal met elkaar eens waren. Harde kern, zachte kern. Adem in, adem zuid. Een grote, gezellige familie. En de dag dat de onvoorwaardelijke liefde voor Feyenoord een gezamenlijke was. En eindelijk eens geen zorg of een lijden. Feyenoord was en is van ons allemaal.

Op 14 mei werden we kampioen met een elftal waarvan we over 10, 15 en 20 jaar nog moeiteloos alle namen weten op te noemen. Uit ons hoofd.

14 mei. De dag die smaakt naar zoveel meer. Vooral voor iemand die er nog nooit aan geproefd heeft. En die sowieso nog nooit iets gewonnen heeft in zijn leven. Ahhhh.... En als we het dan toch over familie hebben... Het is fijn dat na Dirk Kuyt een andere zoon terugkeert in de Kuip, Robin van Persie. Althans, als hij eruit komt met Fenerbahçe, want daar hangt het nog op. Maar hier is hij in ieder geval van harte welkom.

Niet de verloren zoon maar de gevonden zoon kopte het AD afgelopen zaterdag. Dat is toch nog iets mooier dan dat je laatste jaar in een of andere woestijn moet afsluiten. Maar je hebt principes en vaste lasten.

Het kampioenschap is een prestatie geweest van de hele organisatie. Iedereen bij Feyenoord heeft daar zijn eigen rol in gehad. En claimt die ook. Terecht.

Zo werden we op 14 mei ook kampioen door het extreem kort gemaaide gras van Erwin en zijn grasteam. Want Heracles speelt op kunstgras, wist hij, en die zijn dat niet gewend. Dat echte gras. Die gaan het moeilijk krijgen op onze perfecte grasmatten van 1,9 centimeter in plaats van de gebruikelijke 2,8 centimeter! En ja hoor, binnen 1 minuut glijdt de verdediger van Heracles uit. Enfin, de rest kunt u zelf wel uittekenen en bedenken.

De marketingcampagne van Michel. Feyenoord heeft een fantastisch team. Op het veld. Maar zeker ook achter de schermen. Er wordt hier keihard gewerkt. Door mensen met een groot hart. En niet alleen voor Feyenoord. Ook voor Rotterdam. En de minder bedeelden. De grote maatschappelijke kant van Feyenoord vormgegeven door Ton en zijn vriendjes heeft mij nog het meest verrast in mijn eerste maanden bij Feyenoord. Aangenaam. Voor de duidelijkheid.

In mijn vorige leven benoemde ik altijd wanneer er nieuws kwam. Zo probeerde ik het leven van een journalist wat makkelijker te maken. Dat doe ik nu weer. Opgelet dus. 4 punten!

1. Feyenoord zou heel graag zien dat de KNVB haar reserves niet aanwendt voor een video-referee bij alle wedstrijden maar deze eerst gebruikt om de kunstgrasdiscussie op te lossen. *First things first!* Wij geloven dat voetbal uitsluitend op echt gras gespeeld moet worden. Laten we dat eerst voor elkaar krijgen, de videoref komt later wel.

2. En richting de Haagse politiek, Feyenoord is een netto betaler. Wij dragen dit jaar alleen al meer dan 25 miljoen euro belastinggeld af aan Den Haag. Daar is niks mis mee. Dat doet ieder gezond bedrijf! Maar wij worden soms onevenredig hard getroffen door politieke besluiten als de Bos-tax en de crisis-tax. Politieke maatregelen die eigenlijk niet voor het voetbal bestemd zijn. In een wereld waarin er toch al geen *level playing field* is. We vechten zo een *up hill battle* tegen de grote voetballanden. Nederland is misschien een belastingparadijs... Maar zeker niet voor Nederlandse voetbalclubs. Er zijn rekenvoorbeelden, ik kan ze niet navertellen, dat we ongeveer 100% belasting moeten betalen.

3. En ja, wij gaan dit jaar een begin maken met het terugkopen van de aandelen van de Vrienden van Feyenoord. Daar hebben de vrienden van Feyenoord recht op. Al was het maar omdat het echte vrienden zijn gebleken. Zij waren er toen we het 't hardst nodig hadden. Dat terugkopen kan omdat Feyenoord ook dit jaar weer een gezond financieel jaar tegemoet gaat.

We groeien als kool. Hebben 34.000 seizoenkaarthouders. Hoeveel? 34.000. Een geweldige businessclub met ruim 900 leden. Is Qurrent onze fijne, nieuwe hoofdsponsor en is Opel gebleven.

Met als resultaat dat Feyenoord de hoogste standaardbegroting ooit heeft. En dan zijn inkomsten uit beker en Europees voetbal nog niet meegeteld.

4. Daarover gesproken. Nu de grote voetballanden goed, ik durf te stellen zeer goed, voor zichzelf hebben gezorgd door gegarandeerd 3 of 4 teams te hebben in de groepsfase van de UEFA Champions League, wordt het de hoogste tijd dat wij, Nederland, ook eens aan onszelf gaan denken. *The Netherlands second!* Bijvoorbeeld in de Europa League.

Vanaf 2021 zou je kunnen starten met een model waarin de middelgrote landen recht hebben op tenminste drie plaatsen in het hoofdtoernooi. Clubs als Feyenoord moeten bij goed presteren in de Eredivisie gewoon het jaar daarop Europees spelen. En dan hebben we het over meer dan twee wedstrijden ergens in juni. Waarvan akte!

Over naar de waan van de dag. Of het jaar van de waarheid zoals u wilt. We voelen ons hier af en toe net Bob de Bouwer. Of “Help mijn man is klusser!” In juni is het trainingscomplex voor het eerste elftal klaar. Een grote stap in de verdere professionalisering van het topsportklimaat van Feyenoord. En nee, dat is niet Fort Knox!

In april hopen wij de eerste paal in de grond te slaan van onze eigen goudmijn, Nieuw Varkenoord. En iedereen die wel eens rondloopt op het oude complex, weet dat dat geen overbodige luxe is. Onze talenten hebben recht op een goed onderkomen. Daar gaan we voor zorgen. Daar hebben we een inhaalslag te maken.

Zal ik wat zeggen over het nieuwe stadion? Vooruit dan maar, omdat jullie zo aandringen. Als het ons lukt, maken we een reuzensprong. Van Bob Beamon-achtige proporties. Wie dat was? Zoek dat maar op, op YouTube. Voor de duidelijkheid: het nieuwe stadion is geen doel op zich, maar een middel op weg naar een nog gezonder Feyenoord. Maar het middel mag nooit erger zijn dan de kwaal. We zien er dan misschien megalomaan uit, we zijn het niet.

En dan nu twee tegeltjeswijsheden. Opgetekend na ruim bijna drie maanden rondlopen in het voetbal. "De maakbaarheid in het voetbal is beperkt. Het aangaan van risico's niet."

Bij Feyenoord gaan we geen onaanvaardbare risico's lopen. Nu niet, de komende jaren niet. En nee, ook niet op weg naar een nieuw stadion. We hebben een gezonde risk appetijt. Niet meer, niet minder.

Wijsheid nummer 2: "Er bestaat in het voetbal geen lange termijn succes zonder korte termijn succes." Onze prioriteit zal altijd liggen bij de sportieve prestaties. Wij zijn een maatschappelijk fenomeen, maar eerst en vooral een voetbalclub. Na drie prijzen in vijftien maanden zijn we wel verwend maar niet verzadigd!

Dat gezegd hebbende... De sportieve ambities voor het komende half jaar. Daar draait het immers allemaal om. Eigenlijk is het tamelijk overzichtelijk. We willen de beker winnen.

En in de competitie....Vorig jaar waren wij de prooi. En werd 33 wedstrijden op ons gejaagd. Tevergeefs. Dit jaar zijn wij de jager. Wij zetten de achtervolging in. Wedstrijd voor wedstrijd. Punt voor punt. De

concurrentie is gewaarschuwd. En in het voetbal zijn wel eens gekkere dingen gebeurd.

Feyenoord wenst u een fantastisch 2018. En onthoud; voetbal is niet het allerbelangrijkste in het leven. Het is nog groter dan dat. Proost!